

ו"ש אל יאמן בבו בלא אל"ף כשלא יהיה בו שום
 אמת כלל אפי' הנחמה היינו הצער לא יאמן בו
 כ"א שיהיה שוא באל"ף תמורתו ויהיה בו קלס
 אמת אז יאמן:

ב"ב. אם תשוב עד שדי חכמה תרחק עולה מאהולך,
 אפשר לרמוז באומרו מאהולך חכמה על
 אמת האדם שנקראת אהלו כנודע והוא עפ"י מ"ש
 רז"ל ע"פ ברלות ה' דרכי איש גם אויביו יפליס איתו
 אלו אנשי ביתו וכהבו רבותיו בעלי המוסר בזה
 נסיון לאדם אם ירצה לדעת אם מעביו ישרו בעיני
 ה' אם לא יראה איך התנהגות אשתו וצ"ב עמו אם
 כפיפה לו ומשלמת עמו בודאי גה הוא רלוי בעיני
 ה' ואם לאו לאו ולריך להזיר בתשובה ולפספס במעשיו
 והנה החיטא הוא נהרס וכשעושה תשובה הוא נבנה
 מחדש ונעשה ברית חדשה ומלבד זה יזכה הצע"ת
 באשתו חסלים ולא תלך עמו בעולנות ללערו ע"ד
 כה"כ ברלית ה' דרכי איש וכו', וז"ש אם תשוב עד
 שדי ר"ל שחייב בתשובה משוטחך אזי חכמה מחדש
 והעשה ברית חדשה וגם תזכה לענין אחר תרחק
 עולה מאהולך זו אשתך שלא תעשה עמך עולה
 והלעריך כמו בזמן שהיה חוטא כי ברלות ה' דרכי
 איש גם אויביו יפליס איתו אלו אנשי ביתו:

ד"א. אם כסיתי כאדם פשעי לעמון בחיבי עוני,
 אפש"ל שכיוון על אדם"ר שכשחטא בטן הדעת
 התגלל ואמר האשה אשר נתת עמדי היא נתנה לי
 מן העץ ואוכל ואמרו רז"ל שזו הוכפל עוגו שכפר

בטובתו של מקום ועוד שלא הודה על פשעו וכמשה"כ
 הנני נשפט אותך על אומדך לא חטאתי שהוא קשה
 יותר מהעין עלמו, וז"ש אם כסיתי כאדם פשעי
 ר"ל כאדם"ר שכסה פשעו לעמון בחיבי עוני היינו
 אשת חיקי כמו שעשה אדם"ר באומרו האשה אשר
 נתת עמדי וכו' :

ד"ח. וימנע מרשעים אורס, הנה תמלא העי"ן על
 מרשעים תלויה ואפשר לרמוז לפי שהרשעים
 העושים עצירות עינים להם ולא יראו ומונעים מהם
 ראות הרוחניות והאיר של מעלה וע"כ תלויה העי"ן
 שלהם לרמוז שהם כסומים בארובה, או"א שגורמים
 ע"י עינותיהם הסתלקות השגחתו ית"ש מעליהם וע"כ
 העי"ן תלויה שנסתלקה העי"ן של מעלה מעליהם
 ולא כן הלקיחם כחייב בהם הנה עין ה' א ירחיבו:

באו"א אפש"ל עפ"י משפ"י ה' קב הישר וז"ל
 הביאו צם פנינים יקרים על מאמר רז"ל
 ע"פ ויעש ה"א לאדם ולאשתו כתנות עור בתורתו
 של ר"מ כה"ב איר שכתא אדם"ר פגס למעלה
 ונעשה עיר החת אור ונתן כה בזה לע' שריס
 ור"מ היה מזדע נידון קיסר היה מתחיל לתקן
 פגס של עשי בסיד חזיר מיער וכשפכתיו חזר
 מיאר באל"ף הוא אותיות מאיר ובשיחוקן עשו אז
 יהיה כתנית אור באל"ף ולכן בתירתו של ר"מ
 כחייב כתנות אור ע"כ, וז"ש וימנע מרשעים אורס
 העי"ן תלויה שהם הע' שריס ימנע מהם האור
 אלא עיר תחת האור עד לעת"ל שיחוקן הכל צב"א:

שיר השירים

א. יסקני מנשיקות פיהו כי טובים דודיך מיין,
 אפש"ל ע"ד משפ"י המפ' ז"ל ע"פ אשתך כגפן
 פוריה וכו' דהנה הגפן הוא נמוך ועלוב לצנ"א
 שדורכים אותו ברגליים ועכ"ז משמח אלודי'ס ואנשים
 צייעו כן האשה לריך שתהיה המיד בטובה יתירה
 ומקבלת כל אדם בספ"י ועלובה לכל כמו הגפן ועז"א
 אם חזכה שתהיה אשתך כגפן פוריה בירכתי צי"ך
 אז מובעת לך שמחה לבנים כשהיני זחיס סביב לש לחניך,
 והנה השי"ת כצוביל נקרא מלך עלוב שהוא מוחל
 וסילה למכעיסים אותו ולא עיד אלא שמטיב להם
 בכל טוב וגמולה מדתו זאת ליין שממחה הדורך אותו
 ציבול, וע"כ כששאלה כנ"י מהשי"ת יסקני מנשיקות

פיהו ושמא תאמר איך אשאל זאת מהשי"ת והיא
 ח"ו מכעסת אותו במעשים רעים ע"ז אמרה לו
 ית' אל יקשה בעיניך שאלתי זאת שהרי אני יודעת
 כי טובים דודיך מיין ר"ל יותר מכיין שהוא עלוב
 לצנ"א ומדתך להיות כצוביל מלך עלוב מוחל וסילה
 ואשתך לא חסור ממני לעולמים:

באו"א אפשר לרמוז באומרו פיהו ולא אמר פיו
 לרמוז ליחיד שם הוי"ה צ"ה קיב"א
 שאות הפ' שכתבת פיהו רומזה לה"א אחרונה שבסס
 מלכותא קדישא כמ"ש בפתיחת אליאז' ז"ל וגשאר
 יס"ו חסלוס שם הוי"ה צ"ה וז"ש כנ"י להקב"ה יסקני
 כשיש יחוד עליון בשם הוי"ה צ"ה בשלימות יו"ד
 צה"א

זה"א וי"ו זה"א וז"ו מנשיקות פיהו :

א, לר"ח שמי"ך עיב"ס וכו', ס"ת חכס גס צפ' ור"ח אפ"ך כחפוח"ס ס"ת חכס וסמ"ך ליה וחי"ך כ"ין הטוב וכו' רמוז למ"ש רז"ל חמרא וריחני פקחין שה"ן והר"ח ע"ב סגולתן לחכמה, גס ידוע שהסמן ג"כ מסיגל לחכמה כמ"ש האב משכתוהבן משקח וע' לה' בני"ש ז"ל בדרוסי חגיכה מ"ש בענין יואב כשאל לדוד אשר חכמה מחקושה שקוטה אלפא לשמן והסמן מסיגל לחכמה עש"ב וז"ל לר"ח שמי"ך עוב"ס ב"ן הר"ח וז"ן השמן עיב"ס השנים לחכמה הרמוזה בס"ת וכן מ"ש ור"ח אפ"ך כחפוח"ס וחי"ך כ"ין הטוב דהיינו חמרא וריחני פקחין ע"כ רמוז ס"ת חכס :

א, משכני אחר"ך גרילה הביאני המלך חדריו נגילה וגשמחה בך וכו', אפס"ל לענ"ד בהק' מ"ש צוה"ק ח"ג דרפ"ס ע"ב בסוד ענית אמן דאמן מס"ך ברכן ממביעא למלכא וכו' וכד ישראל לחתא משמרין לאחבא אמן כמה עב"ן משתכחין בעלמא וכו' בשעתא דשאקין להו ומללן ללותא קמי מאריהון קלא מכרזא בכולהו עלמין פתחו שערי"ם ויבא גוי לדיק שומר אמונים א"ת אמונים אלא אמונים וכו' כשמתיה סלקא ומכרזא קמה פתחו שערי"ם קמה כמה דאיהו הוה פתח תרעין כל יומא כד הוה שומר אמונים עש"ב, וכו' הרמ"ז ז"ל וז"ל כי ל' אמונים לדיק לענות גימט' מ"ס שהו"ס אור המתפשט צעיר בסיד ל' דללס הנקרא מ"ס וכו' ואיחא עיד צ"ס א"י שכשי"ם צעיר ל' דללס אז נקרא מלך וכו' עכ"ל, והנה תמלא ר"ת מ'שכני א'חר"ך נ'רולה איתיות אמן לרמוז שצ"י ענית אמן בכונה זוכה להמשיך אחריו ית"ש בהאי עלמא ובעלמא דאחי כמ"ס צוה"ק ושי"ז הביאני המלך חדריו כמ"ס פתחו שערי"ם ויבא גוי לדיק שומר אמונים ופתחין ליה תרעין דלעילא וז"ש המלך דייקא שצ"י ענית אמן מושך ל' דללס ב"ז"א ואז נקרא מלך כמ"ס הרמ"ז ז"ל וגם מס"ך ברכין ממקורא דמבועא וזה רמוז באמרו משכני מתחא לעילא ומעילא לתחא וצ"ה י"ה יתוד עליון צכס הו"ה צ"ה וז"ו נגילה וגשמחה איתיות נגל י"ה נשמח ו"ה שמתיהדים איתיות י"ה צו"ה בייחודא של"ס ועי"ז יאית לנו לגיל ולשמחה נגילה וגשמחה בך :

א, אס לא חדעי לך היפה בנשים לאי לך בעקבי הללן ורעי את גדוהך וכו', אדוגנו רש"י ז"ל פי' וז"ל אס לא חדעי לך בניסותי ועדתי

היפה בנשים בשאר איוות איכה תרעי ותללי מיד המליקים לך להיות ביניהם ולא יאכלו בניך החבונני בדרכי אבותיך הראשונים שקבלו תורתו ושמרו משמרתו ומלותו ולכי בדרכיהם ואף בשכר זאת תרעי גדוהך אלל שרי האומות וכן אמר ירמיה הליצי לך ליונים וכו' שיתי לבך למסילה וכו' עכ"ל, ועש"ד"ק אפשר לרמוז באומרו בעקבי הללן איתיות בעקב לפי שלא מליצי באבות הטילס שהיו גרדפיס מאויביהם ונילולו כמו יעקב אע"ה שהיה נרדף מעשו ומלכין ומהאמירי בשעה שהרגו בנו אנשי שכס ונילול מכולס בזכות שהיה שומר התורה והמליט וע"כ אומר הקב"ה לבנ"י אס לא חדעי לך איכה תרעי ותללי מיד המליקים כבשה אחת בין ע' זאבים לאי לך בעקבי הללן הוא יעקב אע"ה ולכי בדרכיו וכמו שהוא נילול מכל הלרים גס את תללי ותיכלי לרעות את גדוהך :

ב', הנילנים נראו בארץ עת הזמיר הגיע וקול החור נשמע בארלנו, אפס"ל נילנים גימט' עמלק נראו בארץ הידועה היינו ארץ הקדושה שהחריבו אותה בשוה"ר ושלטו בישראל לפי שישראל עזבו את התורה ובשאין הקול קול יעקב אז הידים ידי עשו אכל עתה עת הזמיר הגיע מלשון זמיר עריליס שהגיע עת שיכרת וימחה שמו של עמלק וזהו שרמוז בס"ת הזמיר הגיע וקול איתיות ערל היינו זרע עמלק ערל לב וערל צער והטעם לזה לפי שקול החור ר"ל תש"ב ותושב"פ המכונים בשם חור כנדע מהזוה"ק נשמע בארלנו וע"י קול החורס אין הידים ידי עשו וימחה זרעו של עמלק ויושלס השס והכסא ותבא הנאולה ואז עת הזמיר הגיע כפשטה צ"א :

ב', אחזו לנו שיע"ס שיעל"ס קטנים מחבלים כרמיס וכרמו סמדר, אפשר שבא לרמוז על מה שעושים אור"ע לישראל להחטיא אוזס ולהעבירס על הדת ובפרט בדורינו זה בשוה"ר אשר גברה יד הכומרים להמשיך בני"י לדתס ועושים לזה כל תחבולות בצלע כסף ואשריהס ישראל ז"ק לא נמלא שוס א"י סיכלו להמשיכו אליהס וכשראו הכומרים כך שכל יגיעס לאפס ואין עשו ערמה ותחבולה שיקבלו הנערים ללמדס חכמות ולשונות וביני ביני ילמדוס להמיר דתס והקטנים נערי בני"י המה אנוסים לפי שמתחילת ידיעתס לימדוס כפרות והמרת הדת רח"ל, ונדע שהשועל הוא תהב"ן גדול יותר מכל החיות כנדע ממשלי שיעל"ס וע"כ כינה הכומרים האלו לשיעל"ס בתחבולתס

צחצולתם והכרם הם עם ישראל כמ"ש כי כרם
ה' לצאות בית ישראל וז"ש אחוז לנו שועלים הם
הכומרים המחבלים כרמים הם בית ישראל ויכלו
ע"ז לפי שכרמנו סמדר ר"ל קטנים ולא נשתלמו
בדעתם וזהו הצחצולה שטושים כמו השועלים:
ב. הביאתי אל בית היין ודגלו עלי אהבה, הנה
רז"ל דרנו פ"ז על מעמד ה"ם, ועפיד"ק אפ' לרמוז
אימרו ודגלו עלי אהבה שהוא על מה שכפה עליהם
ההר כניגית וכו' ומדע מ"ש רז"ל ע"ז מכאן
מודעה רבא לאירייתא וזה מרוב אהבתו וחיבתו
ית"ש בטמו לאן מרעיתו הניח להם פתח שלא יתחייבו
ביום הדין על ג'יטול תורה בטענת המודעה, וז"ש
הביאתי אל בית היין היינו ה"ם ודגלו עלי מה
שכפה עלי ההר כניגית הוא אהבה כמ"ל:
ג. תיכו רלוקף אהבה מצטת ירושלם, אפ' לרמז
טפ"י מ"ש רבינו האר"י ז"ל בטעין שם מ"ה דהיינו
הוי"ה במילוי אלפי"ן מילואה גי' י"ט מס' חו"ה הרומז
לכנ"י והוא יחיד קובע"ז ומזה חדע כמה הגיעה
אהבת הקב"ה לכנ"י עד שרמזה במילוי שמו יתברך
שלא תפרד ממנו וזה שמצבה שהע"ה אהבת הדוד
הנעים לכלתו החביבה היא כנ"י ואמר תיכו של
הדוד שהוא הקב"ה ר"ל מילוי שמו ית' רלוקף אהבה
מצטת ירושלם שהיא כנ"י ורמז: במילוי שמו מרוב
האהבה, וזהו יע"ן מ"ש אה"כ לאינה וראינה בנות
ליון וכו' שדרשו רז"ל על אהבת הקב"ה לכנ"י וקראה
בתי ולא זו מחבבה עד שקראה אחותי ולא זו מחבבה
עד שקראה אמי והוא מקושר עם מה שלמעלה ויע"ן:
ד. גן נעיל אחותי כלה גל נעיל מעין חתים,
אפשר לרמוז פ"ז על יום הו"ר ושמת תורה
שידוע מדברי מרן האר"י ז"ל שציוס הו"ר נעשה
החותם של המלכות וציוס שמ"ע סוד הזיווג כלה
כלולה, וידוע מ"ש צוה"ק ט"פ וגם אמנה אחותי
בת אבי וכו' דזיווגא דקוב"ה בכנ"י צומנא דאחנהירת
מבי אבא וכו' ואז נקראת אחותי, והנה מנהג ישראל
קדושים להשלים ג"ן פרסיות של התורה ציוס שמ"ע
שהוא עת הזיווג ובו נעשה החיתום דהיינו ציוס
הו"ר כמ"ל, וזהו שרמזו גן נעיל ר"ל כזג"ן דהיינו
ג"ן פרסיות של התורה משלימים וניעלים אותם
ישראל דהיינו ציוס שמ"ע אז באה הארת אבא בסוד
אחותי בת אבי ונעשה הזיווג בסוד כלה וז"ל אחותי
כלה וקידם לזה ציוס הו"ר היה גן נעיל מעין
החותם סוד החיתום הנעשה ציוס הו"ר:
ה. דודי שלח ידו מן החור ומעי המו עליו,

אפס"ל לענ"ד עפ"י מ"ש רז"ל ע"פ וי'
אדם מתחת כנפיהם ידו כתיב מלמד שידו של הקב"ה
פשיטה לקבל שבים, גם אמרו רז"ל ע"פ כי בית
ה' ליר עילמים שהקב"ה צרא בשם י"ה העוה'
והעוה"ב והעוה"ז וצרא צה"א לפי שהוא דומה
לאכסדרה שכל הרועה ללאת ילא ויש לה פתח קטן
כדי לקבל בו הצע"ת דלא מסתייעא מילתא לקבל
מפתח הגדול מפני המקטרגים, עכ"ז בגמרא, ולפי'
כמה חיבה עלינו להתבונן בחסדיו ית"ש ולהודות
ולהלל לשמו ית' ולאהבה איתו ע"כ הטיבה הזאת
שעזר לנו ופיסע ידו מפתח הקטן של אות ה"א
כדי לקבלנו בחסובה ולא יוכלו המקטרגים לקטרג
עלינו, וז"ש כנ"י על הקב"ה דודי שלח ידו מן
החור ר"ל פתח הקטן של אות ה"א ושלה ידו
משם לקבלנו בחסובה ועל החסד הגדול הזה מעי
המו עליו לאהבה אותו בכל לב ובכל נפש:
ו. הסבי עיניך מנגדי שהם הרהבוי, הנה תמלא
ר"ת ע"יניך מ'נגדי ש'הם אחיות שמע למפרע,
ואפס"ל שהנה כשישראל קיראים את שמע ומייחדים
שמו ית' אז נושאים עיניהם למרום מלמטה למעלה
ומכוונים בכל לבם ובגל נפשם לייחד שמו ית'
בפי שמע ישראל וכו' והקב"ה ית"ש לביכול ית'
לו עריצות גדול מזה וז"ש לכנ"י הסבי עיניך מנגדי
ורמוז בר"ת שמע למפרע מלמטה למעלה ר"ל
בשעה שאומרים שמע ונושאים עיניהם מלמטה
למעלה שהם הרהבוי בהשתוקקות גדול ואהבה
עזה ולהראות לכנ"י גדל אהבתו אומר לה הסבי
עיניך מנגדי שהם הרהבוי:
ז. אני לדודי ועלי חסוקתי, יובן עפ"י מה שידוע
שאל האדם אוהב את חבירו צודאי גם חבירו
אוהב אותו שבמים הפנים לפניו כן לב האדם,
וזה שאומרת כנ"י אני לדודי ואוהבת אותו צודאי
וראים לזה שהרי ועלי חסוקתו ואם אני ח"ו אני
אוהבת אותו לא יהיה חסוקתו עלי וכיון שהוא
משתיקק לי צודאי שאני ג"כ לדודי ומשתיקקת עליו:
ח. לכה דודי נלא השד'ה נלינה בכפרים, ס"ת
אזי"ה, נלינה בכפרים ס"ת מ"ה ור"ת צ"ן והוא
ידוע ששם אה"ה הוא צבינה אימא פילאה וכשיתייחדו
קיצה"ו אז עילים למדריגת צינה ויהיה כאימא בתא
וזהו שמשוכרת כנ"י להקב"ה לכה דודי נלא השד'ה
לעלות למדריגת אה"ה ואז נלינה בכפרים מ"ה
וצ"ן והשו"ת יחור עינינו בחורתו:
ט. שימני כחיתם על לבך כחיתם על זרועי

כי עזה כמות אהבה וכו', אפש"ל עפ"י
 מ"ם רבינו האר"י ז"ל בשער הכונות בדרושי ר"ה
 על מ"ם רז"ל בר"ה לדויקים גמורים נחתמים לחיים
 וציוה"כ הביטויים וציוס הו"ר הרשעים שהזרו בחשו'
 שלמה והוא שיש ג' חיתמות, ציוס ר"ה נגמר
 החותם של לאה שהיא כנגד זרוע ז"א וציוה"כ
 בשעת הנעילה נגמר החיתום הא' של המלכות וציוה"ר
 חותם הב' שלה בסוד חותם בחיך חותם וא"כ
 גם בר"ה יש חתימה לדויקים גמורים אבל היא
 בצחינת כתיבה לפי שהחותם הזה הוא כנגד זרוע
 הכיפה עכתד"ק, וז"ש כנ"י להקב"ה שימני כחיתם
 על לבך כחותם על זרועך שתחתמי לחיים ציוס
 ר"ה שהוא חיתם הזרוע של הלדויקים גמורים ואומרו
 כחיתם כחותם צ"פ לרמיז על צ' חיתמות שיש
 בלאה ג"כ ואמרה טעם לזה כי עזה כמות אהבה
 שלי בהקב"ה ואני נחשבת מלדויקים גמורים הנחתמים
 בר"ה, וא"ש אה"מ וההי"צ :

ח, אחית לנו קטנה ושדיים אין לה וכו' אם חימה
 היא נבנה עליה פירת כסף ואם דלת היא
 נלור עליה לוח ארז, אפש"ל לענ"ד כמה שגודע
 שכשישראל אינם עישים רש"מ יהיו צבחי קטנות

כגודע מדי האר"י ז"ל צענון גלות מלריכ, גם גודע
 שאות ה'א אחרונה שצטט רומזת לכנ"י וכשישראל
 יהיו ח"ו בצחינת קטנות תהפך לאות דל"ת לשון
 דלות וכשיתקנו מעשיהם בתשובה ומע"ט אז ימשיכו
 לה אות הוי"ו ותחזור ה'א כבראשונה, וז"ש אחיות
 לנו שהיא כנ"י קטנה מבלי תורה ומע"ט והסיבה
 לזה משום ושדיים אין לה שהם ת"ח המשפיעים
 הכמה ומוסר לעם ונקראים שדיים כגודע לא יש
 ציניהם ת"ח שילמדו אותם דרכי השי"ת וא"כ מה
 נעשה לאחינתו ציוס שידובר בה ר"ל יום הדין
 הגדול והנורא או בזמן שיגיע קץ הגאילה כילד יגאלו
 בלי תורה ומע"ט ועז"א אם חימה היא ר"ל שהם
 גדורים בעריות כחימה אז נבנה עליה פירת כסף
 שיכסוף הקב"ה לגאלם בזכות הזה כמו שעשה
 במלרים שהיו גוי מקרב גוי וגאלו ע"י שהיו גדורים
 בעריות ושם י"ה העיד עליהם כגודע ועי"ז אם
 דלת היא ר"ל שהיא בצחינת דל"ת לשון דלות שגרמו
 במעשיהם להפך אות ה'א של השם לאות דל"ת
 עכ"ז עי"ז זכות החימה כנז"ל נלור עליה לוח
 ארז שהוא אות הוי"ו יהיה בחיך הדל"ת ותחזור
 להיות אות ה'א כבראשונה ותחזו' העטרה ליושנה צ"א:

רות

א, ותאמר רות אל תפגעי בי וכו' באשר תלכי
 אלך וכו' ובאשר תמותי אמות ושם הקבר
 וכו', אפש"ל אומרה ושם הקבר שהוא טעם למ"ם
 בתחילה באשר תלכי אלך וכו', והוא עפ"י מ"ם ע"פ
 ותמת שם מרים וכו' דהיינו שמתה בנשיקה עפ"י
 ה' וכן במשה דכתיב ביה וימת שם ובש"ט למדו
 למרים שמתה בנשיקה ממה דגמריקן שם שם,
 וידוע מ"ם רז"ל דמתי א"י אינם מתים ע"י מלאך
 המות אלא ע"י מלאך רחמים, וא"כ אפשר שרות
 היתה מתאמלת ללכת לא"י עם חמייה כדי שתזכה
 למות ולהקבר בא"י, וז"א אל תפגעי בי לטובך וכו'
 אלא באשר תלכי אלך וכו' כדי שבאשר תמותי
 אמות דהיינו בא"י ושם הקבר שאזכה למות בנשיקה
 כמי שכחוב בהם שם דהיינו בנשיקה, עוד רמזה
 לה ושם הקבר כדי שלא תאמר לה נעמי שאפי'
 ממה בחו"ל יביאו עלמותיה לא"י ותזכה ליקבר
 בא"י לז"א לה שזה לא אפשר משום ותביאו ותעמאו

את ארלי והעיקר הוא לזכות בא"י בחיים וז"א
 אם באשר תמותי אמות דהיינו בא"י אז ושם הקבר
 ר"ל מותר ליקבר שם בא"י הלאו"ה אסור משום
 ותביאו ותעמאו את ארלי וכיון שכן אל תפגעי
 בי לעוזבך וכו' אלא באשר תלכי אלך :
 ב, ישלם ה' פעילך ותהי משכירתך שלמה מעם
 ה' אלוד' ישראל אשר באת להסית תחת
 כנפיו, אפשר לרמוז אם יוכשר צעמי השי"ת עפי"ד
 הז"ל בשער הכונות בכונת הטבילה של אשמורת
 יום שביעית שהיא להמשיך מכתר דז"א שנמשך
 לו בלילה ע"י עסק התורה לעשות ממנו כתר לטיקי
 והענין הוא כי החסד המתפשט בת"ת דז"א להיותו
 במקום מגולה כגודע לכן נהוסף הארתו ונגדל
 כפלים ונהלק לשנים חליו עולה לכתר דז"א וחליו
 יולא ממקום החזה דרך אחו' הת"ת וניתן אל רחל
 ללורך כתר שבה וכו' וגודע שאין כתר דז"א נעשה
 אלא מחלי הת"ת האחרון של חימא עלמה וכו'
 עכתד"ק